

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De vinea naboth. ca. xxxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

verbū hoc Amone ab exercitu reges: qz ins
erites sunt: z pone principes p. eis. z initau
ra numerū pugnatorū quos ante habuisti

De victoria Achab. La. XXXVIII.

Gitur post annū

venit benadab cū exercitu ī affec
qz est in campestribꝫ. Porro filii
israel castramenta sunt cōtra eos: quāst duo
parū greges caprariū. Syri autē replenerāt
terram: z dīct̄ vñus vlt̄ dī ad achab. Quia
dicerū syri de⁹ montū dñs est: z nō vallū.
Tradā eos in manū tua. Et dixerunt acies
ex aduerso septē diebꝫ. Septima autē die p
cūlī sunt d̄ syris centūm illa peditū, z reliq
fugerunt in affec: z cecidit murus sup̄ eos q
remanserāt. Benadab autē fugiens in ciuita
tē latuit in cubiculo qd̄ erat intra cubiculū.
Seru⁹ autē ei⁹ timētes ne suipuent et achab
z nemini parceret, z scientes reges israel cle
mentes: accinserūt lūbos suos saccis, z pos
nentes funiculos in capitibꝫ veneunt in oc
cursum achab dīct̄es. Seru⁹ tu⁹ benadab
dicit Vnūt oro te anima mea, quasi diceret.
Quācumq; multā imposuer̄: suscipiā eā p
anima mea. Qut̄ rñdit. Si adhuc vñit: fra
ter me⁹ ē, id ē faciā cū eo fed⁹. Qui rapiētes
verbū ex ore elius, q. p omīne festinātes ad
duxer̄ benadab ad eū. Et lenauit eū achab
scū in curru suo: z dīct̄ ad eū benadab. Cis
uitates qz tulit pater mens a patre tuo: red
dam tibi. Fac tibi plateas in damasco, id est
forū rex venaliū: sicut fecit pat̄ me⁹ in sam
aria. Cungs federati essent redierūt ad ap̄priā.
Tūc micheas dīct̄ ad sociū suū in spū. Per
cute me. At ille noluit. Lūt̄ autē Quia nō au
disti vocē domini: cū recedes a me peccat te
leo. Qd̄ factū est. Inueniēs alter⁹ virū dī
xit ad eū. Percute me in capite. Qui vulnera
uit eū. Tūc ppheta mutato vultu aspersione
pulueris z sanguinis clamauit ad regem in
vía. Tūc essemus in p̄llo addurit vir vñ⁹ cas
prium suū ad me dīces. Custodi istū qz si la
psus fuerit: erit aia tua p̄ aia el⁹, id est eris f
uis mib⁹ eo, aut talentū argēti mib⁹ appen
des. Lū aut̄ verterē me huc atq; illuc: subito
nō cōparuit. Et ait rex. Judiciū tuū ē qd̄ ip̄e
decreuisti: alterutū necesse est facies ei. Tūc
lota facie agnitus est ppheta a rege ait. Hec
dīct̄ dñs. Quia dimisi vñp blasphemū di
gnū morte: erit aia tua p̄ aia el⁹, id ē ip̄e te. Is

terficiet. Et fratus rex ppheta lūssit eū clausū
custodiri: z venit in samariā.

De vinea Naboth. La. XXXIX.

Oro Naboth

p̄ lezrahelites habebat vineā iuxta
palatū regi. Et dīct̄ ad eūz reg
Da mib⁹ vineā tuā: vt faciā in ea horū oles
rū: dabo qz tibi, p ea vineā mellorē vel p̄mū
Qui respondit. Propitius sū mib⁹ dñs: ne
dem hereditatē patrū meo⁹ tibi, qd̄ dīceret.
Non possū. Hereditas relicta est mib⁹ a pa
triobꝫ: vt relinquā eam posteris. Et p̄trist̄
rex piecit se in lectū: z nolebat comedere et cō
forrauit eū iezabel dicens Equo animo elo
ego dabo tibi vineā naboth. Et sc̄p̄t̄ secre
to līras ex nomine achab: z anulo ei⁹ signata
z ad indices lezrabel misit: vt p̄uentū faceat
z letūnarē: tanq; dei iudiciū facturi: z sum
mitterēt testes aduersū naboth qz diceret Be
nedixit naboth deūz regē, id ē male dīxit fm̄
hebreū idioma. z iudicātes reum malefici
lapsidarent. Et factū est ita: z lapsid⁹ est na
both extra ciuitatē lezrabel. Cuz ḡ accep̄t̄
achab de morte naboth: descendebat in vine
am vt possidet̄ eā. Et occurrit ei helias he
biles dicens. Hec dīct̄ dñs. Occidisti ius
per z possedisti. Hebreus habet. Occidisti
post hec hereditabis. In loco h̄ in qz linē
canes sāguinē naboth: labēt qz sāguinē tuū
id est in eadē regiō. Nō em̄ intelligēdū est in
eodē loco singularit̄. Qut̄ rñdit. Num inue
nisti me intīmū tibi, i. q̄r̄ intīmcaris mib⁹.
Et ait helias. Eo qz venūdat̄ sis diabolo vt
faceres malū corā dñō. Propterea demeter
dñs posteriora tua: z dabit domū tuā sicut
domū ieroboā z baasa. Sz z de iezabel dīct̄
dñs. Canes comedent iezabel in agro lezra
bel. Achab ergo timens valde scidit yestem
suāz ope uit le cilicio: z dormiuit in sacco: et
ambulauit demissō capite. Et ait domin⁹ ad
heliam. Quia humiliat̄ est achab corā menō
inducā malum h̄ in diebꝫ eius, sed in diebus
filii sui. For̄te dimissum est ei peccatum p̄ter
p̄sente iusticiā. Transferunt igit̄ tres anni is
ne bello inter syriam z israel: ppter sedis qd̄
interāt. Interim aut̄ iōsaphat rex iuda ac
cepit uxorem filio suo ioram atbaliam filiā
achab z iezabel: z per affinitatem confedera
ti sunt rex iuda z rex israel. Tūc descendit iō
saphat ad regem israel videntū: z eo p̄sente

Regum Tertii

dixit achab seruis suis. Nostra ē ramoth q̄ est in galaad: cur negligimus eam tollere de manu regis syrie. Et ait ad iosaphat. Vident es ne mecum ad prelladū in ramoth galaad. Qui respōdit. Sicut ego: ita et tu. populus meus ppls tuus. Sed queram⁹ hodie obsecro pmonē dñi. et ascī sunt baal. ppbete cicer. cccc. Quibus rex ait. Ibo in ramoth galaad ad pugnandum an quiescā. Qui dixerūt. Ascende et dñs dabit eaz in manu regis. Et ait iosaphat. Num ē hic propheta domini. Lui achab. Remāste vnum micheas filius bimla. s̄ od̄ eū: qr nō ppbete mihi bonū. Purabat reliq̄s occisōs a iezabel. Tūc petēte iosaphat vocat⁹ et micheas. et hortabat eū ministrare: vt bona regi diceret sicut et alij. Qui rūdit. Utin dñs: qr qdcūq̄ dixerit mihi dñs h̄ loquar. Porro in pseudopphetis erat sedechias ferēs cornua ferrea: et dicens ad achab. Hec dñs dñs. His vētilabis syriā: dōec deleas cā. s̄ signū do tibi: qr vētilabis syriā. Tūc quesivit achab a michea idipm qd̄ q̄slerat ab alijs. Qui rūdit. Ascēderet trādet eos dñs in manu regis: non tñ dixit q̄s vel cū⁹ regis. Lui achab. Adiuro te vt non loqr̄s nisi qd̄ vez ē in noīe dñi. Tūc ait micheas. Vidi isrl̄ disp̄lū q̄l̄ oues sine pastore: et ait mihi dñs. Non habent isti dominū reuertant. Et intelligēs achab q̄ pdiceret ei se moritur. dicit ad iosaphat. Vides qr nō ppbete mihi bonū. Tūc addidit micheas. Vidi dñm sedētē. et angelos assistentes ei bonos a dext̄s. malos a sinist̄s. et ait. Quis decipiet achab ut ascēdat et cadat in ramoth galaad. Hoc em̄ exigeant merita ei⁹. Et dixit vn⁹ a sinist̄s. Ego ero spūs mēdat i ore ppberatū ei⁹. Cui dñs. Decipies et pualebis. Tūc sedechias p̄cūlit micheā in matillaz et ait. Ne dimisit spūs dñi. et locū⁹ est tibi. Cui micheas. Utin⁹ es qñ absconderis in cubiculo: tanq̄ dephensus in mendacio. Et vidit sedechias regē besitātē: et p̄fortauit eū dōces secreto. Hic s̄ esset pp̄ha aruisset man⁹ mea: sicut man⁹ ieroboā. Sed et locut⁹ est cōtra heliam q̄ pdixit te moritū vbi mortu⁹ est naboth. Tūc rex p̄cepit i carcerari micheā v̄sq̄ ad redditum suum.

De iosaphat. Caplīm. XL.

Scenderūt igi⁹
tur cum exercitu duo reges in ra-

moth galaad: et iosaphat erat in stola regali. Lui achab deferens erat in habitu militari: vel ne cognoscere a syris. Rec enim syrie p̄ ceperat p̄ncipib⁹ belli: vt reliquos non curantes solū achab sanguinē quererent. Et ppterā ī p̄petuū factō pugnabant cōtra iosa phat. Qui etiā exclamasset p̄uocans seruos intellecerunt syrī nō esse achab: et cessauerūt ab eo. Unus autē dirigēs sagittā ī incertum p̄cūlit achab inter pulmone et stomachū: et fluebat sanguis in sinū. id est in inferiora curru: et p̄ p̄cones reuocat⁹ est exercitus a belo. Mortuus est autē achab et delatus est in samariā: et sepultus ibi iuxta domū eburneā quā edificauerat. Edūm lauarent muliercule currū et habenas ī piscina samarie lino perunt canes sanguinē eius: luxta verbū heile: et regnauit ozochias fil⁹ eius p̄ eo. Porro iosaphat redēuit occurrit hieū fil⁹ anant arguēs eū q̄ iplo p̄būisset auxiliū. Iosaphat p̄o regnauit in bierlm̄. Trigintaq̄ anno rū erat cū regnare cepisset. et xxv. annis regnauit. Cepit autē regnare anno. iiii. achab regis s̄lī. Sed et h̄ oritur questio d̄ collatione: q̄s oēs post lib̄ rū regū separatiū d̄scutiemus. Et ambulauit iosaphat in vijs asa patr̄ sui. Anno siquidē tertio regnū sui p̄cepit princi pib⁹ et sacerdotib⁹ regni sui: vt p̄agrandes p̄ singulas ciuitates docerent pl̄im legē moyū. Porro amonite: moabite: et arabes: irruerūt in iudā circa engaddi. Et orante iosaphat in tēplo vt legū ī paralipomenon confortante ea iaziel fil⁹ zacharie pp̄ha dicens. O iuda t̄ hierusalem nolite tū-

mere: cras egredie
min⁹ et dñs ei t̄vobis
cū. Et egressus p̄cū
sit hostes et fugant̄
dei, et nos⁹ ī iudea d̄s.
Cunq; d̄siperet isrl̄
castra hostium trib⁹
diebus: dicit locū il
lū cōuallē bñdictio
nis⁹ habuit deinceps
cor rectum cui⁹ dñs.
S̄z reliq̄s effem
nator⁹ abstulit d̄ tra
verbamē excelsa nō
abstulit: et adhuc ser
uiebat edō regi iuda ī tributo. Missit q̄ ioso
phat classes ī ophir ppter aurū q̄ cōfracte
sūt ī asiongaber. Hac pfractōem pdixerat et

